

Ver en nabij

door: M.J. Koechlin

“En al Zijn bekenden stonden van verre, ook de vrouwen, die Hem te zamen gevolgd waren van Galilea, en zagen dit aan.”

Lukas 23:49

“Dit” is de Heer met doornen gekroond. Blootgesteld aan de verachting en de hoon van mensen. Genageld aan het vloekhout van het kruis. Tussen twee misdadigers in. Door God zelf onderworpen aan het lijden.

“Dit” is het Lam van God. Geofferd voor de zonde. De Zoon des Mensen, die op Zijn gezegende hoofd al het gewicht droeg van de overtredingen van de mensen.

Al de Zijnen die Hem gevolgd waren op Zijn weg staan van verre. Bij dit onvergelykelijke toneel in de geschiedenis van de wereld staan allen van verre. Niet in staat er de diepte van te peilen of de ernst er van te begrijpen. Ze zijn stom tegenover het onzegbaar lijden, dat hun geliefde Heer doormaakt en dat geen mens met hem kan delen. Hij is alleen op het kruis, terwijl Hij de bittere beker drinkt. Zijn God heeft zelfs Zijn aangezicht van Hem moeten afkeren. Van de Zoon van Zijn liefde. Wij blijven van verre, net zoals de discipelen. Maar niet zover dat we Hem uit het oog verliezen, die verhoogd is van de aarde. We staan daar in heilige vrees. Laten we niet doen zoals die van Bethsames. Die uit nieuwsgierigheid gekeken hebben naar wat er verborgen was in het inwendige van de ark. God alleen heeft alle volmaaktheden kunnen zien van Zijn Persoon en de diepte van Zijn lijden. Onze plaats is op de knieën, op een afstand die een diep heilig ontzag verlangd. Deze afstand wordt door een beeld voorgesteld door de 2000 ellen, die de ark scheiden van

het volk, dat door de Jordaan trok. (Joz.3:4) Daarna stonden de wateren stil. De priesters met de ark stonden op het droge, in het midden van de Jordaan. Heel Israël ging over op het droge. Door de plaats waar de ark stil stond.

Er is dikwijls geprobeerd het lichamelijk lijden van de Heer der heerlijkheid te peilen. Laten we oppassen, dat we dat niet doen uit nieuwsgierigheid of uit sentimentaliteit. Wat het Woord ons daarvan zegt in heilige soberheid is voldoende voor de aanbidding.

Als het Lukas evangelie, het evangelie van de Zoon des Mensen ons over het lijden spreekt. Het lijden dat Hij heeft ondergaan in Gethsemane en daarna op Golgotha. Een lijden dat de discipelen en wij met hen van verre moeten bekijken. Zonder dat wij het kunnen peilen. Zo stelt het Johannes evangelie ons tegenover de Zoon van God. Die in de wereld Zijn dienst van liefde volbrengt. Daar vinden we niet meer het zondoffer maar het brandoffer, tot een liefelijke reuk voor de Here. Daarna als Zijn dienst geëindigd is kan Hij Zijn hart openen voor Johannes en Zijn moeder. Hij vertrouwt aan Johannes Zijn moeder toe. Aan de discipel die Hij liefhad. Niet vanaf een afstand richt Hij Zich tot hen. Zij staan heel dicht bij Hem. Daar is ook onze plaats. Niet om Zijn lijden te bekijken, maar Zijn liefde.

Oorsprong: [Onbekend](#)

Titel: -